

Hedvig Charlotta Nordenflycht

*Ode, På Hans Maj:ts Konungens Födelse- Samt
Seraphiner- Svärds- och Nordstjerne- Ordens Instiktelse-
Dag, den 17 April 1750. Af Hedvig Charlotte Nordenflycht*

Tryckt uti Kongl. Tryckeriet, Stockholm 1750.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Kungl. biblioteket.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Kungl. biblioteket och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/NordenflychtHC/titlar/OdePåHans/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb2432040-faksimil>

Via. Pr.
Vers. kgl.
Friedrich I.

(Bz)

4.

1750

1700-1829.

O D E,

På

HANS MAJ:TS KONUNGENS
FÖDELSE-

Samt

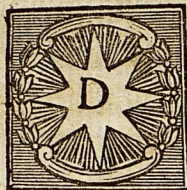
Seraphiner - Svärds - och Nord-
stjerne - Ordens

INSTIKTELSE - DAG,

den 17 April 1750.

HEDVIG CHARLOTTE NORDENFLYCHT.

STOCKHOLM, Tryckt uti Kongl. Tryckeriet.

En Hjelten, som i krig och frid,
Sitt namn til Ärans spets updrifwit:
Som, i en fäll och långlig tid,
Har oss så milda Lagar gifwit:
I Ära klädd, med Silfwerhår,
Vårt Sverige, gladt, än skåda får.

Den ädla Fridens dyra Pant,
Vår Sällhets rot och högsta lycka:
Den Prints, af Himlen Swerge want,
När makt och list oss wille trycka:
Wi se, af nåd och wishet rik,
Sig sielf och förste ADOLPH lik.
Den samling af fullkomlighet,
Som fällan någon dödlig wunnit:
Der alt, hwad werlden prisa wet
Af gåfwor, har sin boning funnit:
En GUSTAFS och en CAROLS Mor,
ULRICA, lyser mild och stor.

De twenne Lius, vårt Rikes Hopp,
Och Landets Ögneftenar kära,
På hwilkas lif och Dygde-lopp
Beror vår framtids stöd och ära:
Vår önskans mål och lyckos band
Gå, hägnade af Himlens hand.

Alt detta, Swerge! ser du än:
Säg Himlen tack: och kom at skåda
Din prydnad, i de Riddersmän,
Som Landet stödja, värna, råda:
Din Thron, som sielfwa Äran bär,
Omgifwen med dess strålar är.

Här

Här ser Du dem, hwars dygd och fregd
Och styrka skydda Dina länder:
Och dem, som uti krig och fegd
Sku wärna Dig med Manna händer:
Och dem, hwars snille, dygd och tro
Befränja sku Dit gagn och ro.

J Folk! försmäkten icke mer,
Som motgång, sorg och plågor trycka;
En jordisk Ängla-wakt för Er
Wil waka, och ur nöden rycka:
Förtryckte oskuld! gläd dig nu;
Dig Seraphiner hägna sku.

Du Fostermoder för Kämpe-släkt:
Du raska Swea, som med feger,
Din makt kring hela werlden sträckt,
Och aldrig förr war rädd och feger!
Dit goda Swärd, Din gamla wän,
Har nu sit wärde fått igen.

Gläds, Snille, Flit och Witterlek,
Med ärligt mod och uplyst tanka!
Men flyn nu, dumhet, agg och swek,
Om uti Swerge I skul wanka!
En klar beständighetens Tolk,
Nordstjärnan, teknar nu sit folk.

Hwad gör wäl mer et Rike fält,
Än at man Dygd i ära fätter?
Nu är Clenodet för oss stält:
Förtiena det, är ännu bätter:
Ack! Swenske Män, bli'n alle få,
At J det wärde wara må.

Då

Då skal vår Ordens dygd och prakt
Kring hela werlden undran föra:
En Äre-lön, som haft den makt,
At Folk och Land lyckfälgit göra,
Skal bli, til ewigt minne, qwar,
At FRIEDRIC honom stiftat har.

Så wäx, du Swenske Riddardygd,
Och Kongens dagar dermed fira!
Ja grönke få i Ärans skygd,
At ock en mild och myndig Spira,
När den i ADOLPHS hand blir lagd,
Har ömnoget på Riddarbragd!

Så lär vårt Land sin lyckos högd
Snart winna, under Himlens hägnad:
Vår milde Öfwerhet sin frögd,
I almän Sällhet, Frid och Fägnad,
Om hwar en Swensk sig wisa kan,
I wärket, wara Riddersman.

Gläds, Snille, till det Wärdet,
Med ärligt mod till det!
Men lyssna nu, kunnig, äro och löf,
Om du Sverige i framtid vill!
En klar befämdhetens folk,
Nordmannen, kunnig, äro och löf,
Hwad glädje wäl mot det Rike får,
Än de man dygd i äro får?
Du är Gläddet för oss alla:
Törstna det, är ännu bättre:
Ack! Swenske Män, bli alla så,
At i det wärde wara må!